

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. Благоевград , 10.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ДЕСЕТИ СЪСТАВ в публично заседание на осми юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Анета Илинска

при участието на секретаря Теофания Лазова
като разгледа докладваното от Анета Илинска Търговско дело №
20201200900121 по описа за 2020 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба от **Т М СА де СВ**, търговско дружество регистрирано в М, с идентификационен номер , със седалище и адрес на управление: К- чрез пълномощника адв. М.К. Х., член на ВАК с адрес на адвокатската кантора: гр.С, бул. А С № , ет.със **съдебен адрес** за призоваване и съобщения на **Т П М СА де СВ**: гр. С., бул., срещу **Л М.ЕООД**, търговско дружество вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК седалище и адрес на управление в гр. Б, ул. З С N, представлявано от управителя Й Д Р.

Направено е изложение, че: ищецът е търговско дружество, регистрирано в М, а ответникът в настоящото производство е търговско дружество, вписано в Т ркъм А по в в РБ.

Излага се, че ищцовото дружество е част от групата на Т, Г - една от най-големите компании в света в производството на стомана, асансьори и компоненти за автомобилната индустрия и други бизнес дейности, фокусирани върху стоманодобива, капиталови стоки и услуги. Т ПМ имало дългогодишни бизнес отношения със своя доставчик на части за автомобили от Ю К - Т К Л. (ТСР), но преди няколко месеца станало жертва на кибер измама и възможно нарушаване на мерките срещу изпирането на пари. В резултат Ищецът бил заблуден от неизвестни трети лица, вероятно включващи и управителя на Л, които се представили да са истинския

доставчик на Ищеца ТСР, да преведе значителни суми по две банкови сметки на измамниците.

Разменяната между Ищеца и Т С Р електронна кореспонденция във връзка с доставките и съответните им плащания била следена от измамниците в дълъг период от време. Измамната схема била активирана в началото на март 2020 г., което неслучайно съвпадало със световната пандемия от COVID-19 - новия коронавирус, която е използвана от измамниците като основание за смяната на банковите сметки. Измамниците се възползвали от необичайната ситуация и действителните проблеми при извършването на доставки и плащания, за да придадат правдоподобност на незаконосъобразните си действия и осъществят плана си за измама на Ищеца и ТСР.

Посредством хакерски атаки измамниците изпращали от името на ТСР електронни писма на Т ПМ чрез фалшиви електронни адреси, а също така и на ТСР чрез фалшиви електронни адреси на Ищеца.

На 02.03.2020 г-жа Х, служител на Ищеца, получила електронно писмо, изглеждащо че е от ТСР, с инструкции всички плащания до ТСР да бъдат правени по нова банкова сметка в ТСБ Б ПЛС, клон Л, В. Разменяна била и кореспонденция относно валутата на сметката и кои фактури трябва да бъдат платени.

Първата сума в размер на 323 212.97 евро била преведена по тази сметка.

На 19.03.2020 се получила нова инструкция по електронната поща в платежните нареждания да бъде включено като получател името В ИП ТСР Ко.

Въпреки това Ищецът направил още три превода на 20, 23 и 24.03.2020 по сметката в ТСБ Б ПЛС с получател Л.

Банката на Т ПМ, С, забелязва разликата между получателя и действителния титуляр на сметката и уведомила за това Ищеца на 09.04.2020.

Няколко дни преди това обаче Ищецът вече бил получил друго електронно писмо с дата 06.04.2020, което съдържало инструкции планираното плащане в размер на 387 093.45 евро да бъде направено по „офшорната сметка на ТСР" IBAN в евро: и IBAN в долари: BG в П б, Б, с получател Л М Л.

Получил потвърждение, на 09.04.2020, Ищецът добросъвестно превел сумата от 387 093.45 евро по сметката в П б и изпратил доказателство за плащането на фалшивия адрес (както се оказало впоследствие) на ТСР, а измамниците дори потвърдили получаването на следващия ден.

В обобщение се посочва с исковата молба, че ищецът Т ПМ е направил следните банкови преводи: на 13.03.2020: 323 212.97 евро до ТСБ Б ПЛС., на

20.03.2020: 50 658.05 долара до ТСБ Б ПЛС, на 23.03.2020: 79 835.03 евро до ТСБ Б ПЛС, на 24.03.2020: 101 644.16 евро до ТСБ Б ПЛС, и **на 09.04.2020: 387 093.45 евро до П б.**

По-късно станало ясно, че истинският доставчик ТСР не е изпращал никакви инструкции с нови банкови сметки и получатели и не бил получил нито едно от горните плащания, включително това в размер на 387 093.45 евро, тъй като ТСР нямало сметка в П. б. Ищецът и ТСР разбрали, че са жертва на сложна и продължителна измамна кибер схема.

Ищецът изискал по съответния ред от своята банка - С да анулира всички преводи, включително този до П.б, но нито една от сумите не била върната досега.

След справка в Търговския регистър Т ПМ установило, че получателят на превода по сметката в П б е българското дружество Л МЕООД с управител и едноличен собственик на капитала Й Д Р, ЕИК, седалище и адрес на управление в гр. Б, ул. З. С. № - Ответникът по по предявения иск. Посочва се, че това дружество е било регистрирано съвсем скоро преди превода - на 13.02.2020.

Въз основа на горното, ищецът навежда довод, че е станал жертва на усложнена продължаваща престъпна схема, включваща неизвестен брой организирани участници, включително но не само В И П ТСР К. Лтд, В И П, Л М ЕООД и Й Д Р, и че преводите са в нарушение на българското и международното право против изпирането на пари.

По отношение на превода до П б, видно от платежното нареждане с дата 09.04.2020 г. името на получателя е ТСР КО ЛТД, докато е (банковата сметка на Л). П б, като кредитна институция била задължена да спазва Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), и е трябвало да забележи, че този превод е подозрителен дори и само на пръв поглед - сметката всъщност била на името на Л, а не на ТСР КО ЛТД. Други очевидни обстоятелства били: значителният размер на сумата, липсата на предишни преводи между Л и Иот М, краткото съществуване на Л като търговско дружество, липсата на основание за превода, множеството искания за анулиране на превода, изпратени от С.

Твърди се от ищеца, че за изясняване на случая, както и дали са били предприети съответните законови действия, включително запор на банкови сметки, включително тези на Л, били сезирани Д, ЮАД (П б) и С г.п по вече образуваната преписка № 8406/2020 на СГП срещу Л.

На 17.06.2020 г., ищецът бил уведомен по електронната поща от прокурор от СГП, че материалите по преписката са изпратени по подследственост на

Специализирана прокуратура за преценка наличието на основания за обединяване към материалите по ДП № 96/2019г. по описа на СО-СП, пр. пр.

№ 522/2019г. по описа на СП, с оглед престъпления по чл. чл. 321 и 253 от НК.

Предприетите действия от компетентните органи потвърдили съмненията на Ищеца, че е станал жертва на измамна престъпна схема.

Обосновава се с исковата молба, че ответникът не се намира и никога не се е намирал в правоотношения с Ищеца или с неговия контрагент южно корейското дружество ТСР. Процесната сума в размер на 387 093.45 Евро била постъпила по посочената по-горе банкова сметка в ЮБАД без валидно правно основание за получаване на плащането от страна на титуляра на сметката Л М ЕООД. Въпреки че Ищецът е посочил като получател на плащането южно корейското дружество ТСР, плащането е обработено от С и е прието от българската Ю Б АД (ПБ). Ищецът винаги бил смятал, че договаря и превежда суми на ТСР - трето за спора лице, а не на Ответника. Процесната сума следвало да бъде заплатена от Ищеца на третото за спора л и ц е Т С Р въз основа на съществуващото между тях договорно правоотношение и издадени фактури.

Въпреки липсата на каквото и било основание за превода на сумата в размер на 387 093.45 Евро, след като Ответникът получил същата по банковата си сметка, не я върнал на Т ПМ нито при получаването ѝ, нито след като банката на Ищеца е отправила изрично искане за анулирането на банковия превод, извършен на 09.04.2020 г.

Ищецът прави извод, че в случая са налице всички елементи от сложния фактически състав на хипотезата на чл. 55, ал. 1, предложение първо ЗЗД - неоснователно обогатяване при начална липса на основание, а

именно:

1/ обогатяване на Ответника до размер на 387 093.45 Евро;

2/ обедняване на Ищеца, изразяващо се в извършване на съответното плащане до посочения размер и

3/ причинна и корелативна връзка между обогатяването и обедняването - обогатяването е за сметка на обедняването.

Поради основателността на главната претенция, според ищеца такава се явява и акцесорната претенция за заплащане на лихва за забава върху търсеното парично вземане, считано от датата на предявяване на исковата молба до окончателното ѝ заплащане.

Отправено е искане по предявения иск за осъждане на ответника Л М ЕООД, ЕИК, седалище и адрес на управление в гр. Б №, представлявано от управителя Й Д.Р., да заплати на Т П де М СА търговско дружество регистрирано в М, с идентификационен номер 21719, със седалище и адрес на управление: К- представлявано от Х.Е. Ф. Ф и М А МС, сумата от 387 093.45 Евро (триста осемдесет и седем хиляди и деветдесет и три цяло четиридесет и

пет стотни евро), която сума изчислена в лева е равна на 757 088.98 лв. (седемстотин петдесет и седем хиляди и осемдесет и осем лева и деветдесет и осем стотинки), на основание чл. 55, ал. 1, предложение първо ЗЗД, и която сума е получена от ответното дружество при начална липса на основание, ведно със законна лихва върху дължимата сума, от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане, ведно с направените от ищеца разноски във връзка с настоящото производство, включително и адвокатско възнаграждение.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства, за които се иска да бъдат приети към доказателствения материал по делото.

В законоустановения срок е постъпил **писмен отговор от ответника**, с който оспорва изцяло исковата молба, като посочва, че същата е неправилно заведена и неоснователна, тъй като Й Р не е собственик на ответното дружество и не е едноличен собственик на същото, не разполага с пълномощия да тегли пари от банковите сметки на дружеството и е освободен от длъжността управител.

Отправя искане да му бъде дадена възможност да представи доказателства за твърденията си в първото по делото съдебно заседание, тъй като същите се намират в новия собственик на дружеството и поради краткия срок не е успял да се снабди с тях.

Моли производството по делото да бъде прекратено, като претендира разноски.

От ищеца е постъпила **допълнителна искова молба**, с която оспорва твърденията в писмения отговор на исковата молба като неоснователни, неотносими и недоказани. Посочва се, че така направените оспорвания в отговора са бланкетни и без посочване на конкретни относими факти и обстоятелства, на които ответникът основава правното основание за получаване на процесната сума, предмет на спора.

Твърди се, че ответник по делото е търговското дружество Л М ЕООД, ЕИК , тъй като това дружество е титуляр на банковата сметка в евро с I в ЮБ АД (П б), по която сметка ищецът е бил измамен да преведе процесната сума от 387 093.45 евро.

Сочи се, че това се потвърждава, както от представените с исковата молба писмени доказателства, така и от приложените към допълнителната искова молба такива, които са предоставени на ищеца като пострадало лице по пр.пр. № 522/ 2019 г. (ДП № 96/2019г.) на Специализирана прокуратура.

Посочва се, че първоначално по искане на СГП е допуснато обезпечение по чл. 73, ал. 3 ЗМИП вр. чл. 391 ГПК - запор върху друга банкова сметка на фирма Л в Ю Б АД - в лева с до размера на 10 000 евро. Мотивите на съда са, че по сметката на Л на 18.03.2020 г. е постъпила сума от чужбина, за която банката - наредител е направила искане за връщане, тъй

като парите са преведени в резултат на извършена измама. Вместо да върне сумата обаче Л е наредило същата по други собствени банкови сметки, поради което е налице съмнение за изпиране на пари или наличие на средства с престъпен произход.

Твърди се, че допуснатият заповор е наложен по изп. дело № 50/ 2020 по описа на Д с и, Районен съд - Р, а фирма Ле уведомен надлежно чрез управителя си.

Сочи се, че след по-малко от два месеца, предвид допълнителна информация от ДАНС - САДФР, представители на фирма Л системно извършват опити за нареждане на част от сумите по банковите сметки на Л към различни банкови сметки на чуждестранни юридически лица, СГП прави ново искане за допускане на обезпечение по чл. 73, ал. 3 ЗМИП вр. чл. 391 ГПК. Твърди се, че на 20.05.2020 г. съдът допуска обезпечението - заповор върху всички налични парични средства по трите банкови сметки с титуляр Л в Ю Б АД, включително върху тази в евро с 1, по която сметка ищецът е бил измамен да преведе на 09.04.2020 г. процесната сума от 387 093.45 евро. Според прокурора и съда може да се направи обосновано предположение, че паричните средства по тези три сметки на Л са предмет на предикатно престъпление измама, която е довършена в чужбина, респективно на опит към изпиране на пари, извършен на територията на гр. София.

Допуснатите заповори са наложени по изп. дело № 60/ 2020 по описа на Държавен съдебен изпълнител, Районен съд - Р а фирма Л е уведомен надлежно чрез управителя си.

Твърди се, че тъй като процесната сума от 387 093.45 евро е била преведена от Ищеца по банковата сметка на Ответника в евро на 09.04.2020 г. - тоест в периода между допускането на заповорите по гр.д. № С -39/ 2020 г. по описа на СГС, ГО, IV- Д състав и гр.д. № 4121/ 2020 г. по описа на СГС, ГО, II- В състав - то може да се направи обоснован извод, че и тази сума, получена от Л, е предмет на извършена измама спрямо ищеца, в резултат на която Л се е обогатило неоснователно при начална

липса на основание.

Ищецът посочва, че твърденията в отговора на исковата молба, че физическото лице, представляващо ответника и подало отговора за него - Й Р, не било негов управител и едноличен собственик и нямало пълномощия да тегли пари от банковите сметки на Л, което означавало неоснователност на исковата молба, са неверни, недоказани и неотносими към спора.

Ищецът твърди, че при справка в Търговския регистър се установява, че от вписването на Л като търговско дружество на 13.02.2020 г. по партидата на ответника не са правени никакви промени, включително няма промени в собствеността на дяловете и управителя. През цялото време на съществуване на ответника, тоест към датата на процесния превод 09.04.2020 г., датата на исковата молба 20.07.2020 г., датата на отговора на исковата молба 24.09.2020

г. и към настоящия момент Й Р е едноличен собственик на капитала и управител на ответника, поради което обявените в Търговския закон обстоятелства напълно опровергават твърденията в отговора на исковата молба.

Сочи, че дори и в периода от 09.04.2020 г. досега да е имало вписани промени в представителството и собствеността на ответника обаче, това нямаше по никакъв начин да се отрази на надлежната пасивна процесуална легитимация на ответника, който е юридическо лице в добро актуално състояние. Твърди се, че е без значение кое е физическото лице - действителен собственик и/ или управител и какви пълномощия имат това лице/ тези лица за разпореждания с паричните средства по банковите сметки на Лионел, юридическото лице ЛМ ЕООД носи своя самостоятелна отговорност за задълженията си и конкретно в случая - дължи връщане на неоснователно получената сума от 387 093.45 евро.

Посочва се, че дори и Й Р в някакъв момент да е прехвърлил дяловете си от Л на друго лице и да е бил освободен като управител, тези обстоятелства не са вписани в Търговския регистър и нямат сила спрямо третите лица, включително ищеца. Вътрешните отношения между г-н Р и другото лице/ лица са ирелевантни за спора. Същественото, според ищеца е, че при учредяването на Л г-н Р е едноличен собственик и управител, като според ищеца той е бил избран от измамниците да участва в измамната схема именно заради съмнителната му репутация и криминално минало. Посочва се, че тези подозрения се потвърждават и от справка за съдимост на г-н, предоставена ни по пр.пр. N 9 522/ 2019 г. (ДП № 96/2019г.) на Специализирана прокуратура.

Моли, да не се уважава искането на ответника да представи доказателства в подкрепа на твърденията си в първото заседание по делото, тъй като същите били при „новия собственик“. Очевидно не става въпрос за нововъзникнали или новооткрити доказателства, поради което дори и да не ги представя с отговора на исковата молба, ответникът е следвало да ги посочи конкретно. Още повече би следвало г-н Р да има съответните документи или поне да може да ги индивидуализира, тъй като предвид твърденията му тези документи не биха могли да са съставени и подписани без неговото лично участие.

Поддържат се доказателствените искания, направени с исковата молба.

Представят се нови писмени доказателства, за които се иска да бъдат приети по делото.

Не е постъпил допълнителен писмен отговор от ответното дружество.

По компетентността на съда да разреши този спор:

Разпоредбата на чл. 28 от КМЧП, предвижда служебна проверка за

международна компетентност, което изключва преклудирание на отвода за липса на такава в хода на делото пред съда, пред който искът е предявен и съдът е извършил такава с определение № 23 от 08.02.2021 г., като е приел за разглеждане по компетентност предявеният иск от **Пде М СА СВ**, търговско дружество регистрирано в М.

Със свое определение № 23/08.02.2021 г. съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид доводите и възразженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявеният иск е за връщане на даденото без основание по чл. 55, ал. 1, пр.1 ЗЗД. Неоснователното обогатяване е уредено като отделни фактически състави – юридически факти, при чието настъпване възниква правоотношение, което изрично е уредено в закона и което се състои от задължението на този, който е получил нещо без правно основание, да го върне на лицето, от което го е получил или за чиято сметка се е обогатил, както и като един общ състав, имащ субсидиарно приложение. Под "правно основание" се разбира правоотношението, елемент от чието съдържание са вземането с предмет съответната имуществена облага и задължението за предоставянето и – това може да бъде договор, административен акт, самият закон, водене на чужда работа без поръчка и пр. Липсата на правно основание се изразява в липсата на субективно право за дадено лице да получи имуществена придобивка в момента, когато то фактически я е получило или при отпадане с обратна сила на съществуващото към момента на получаването на имуществената облага основание – прекратително условие, разваляне на договор, унищожаване.

Всяка страна по този иск е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възразжения /чл. 154, ал.1 от ГПК /.

С иска по чл. 55, ал.1, пр.1 ЗЗД, ищецът претендира връщането на нещо, което е дал на ответника и в негова тежест е да докаже единствено предаването / вкл. и кога е предадена и съответно получена престацията /.

В тежест на ответника е да докаже, на какво основание е получил даденото / ако твърди, че престацията е дадена и получена на някакво правно основание, да го уточни и съответно да го докаже по правилата на пълно главно доказване /, както и направените възразжения с писмения отговор.

При усл. на чл. 146 ал.2 ГПК съдът е указал на ответника, че не представя доказателства, на какво основание е получил даденото, с оглед заявеното най-общо оспорване на исковата молба.

Фактите по исковата молба са изнесени коректно от ищеца.

Установява се чрез изслушаната и приета съдебно-счетоводна експертиза, която съдът кредитира като обективна, че ответникът има банковите сметки (три броя), разкрити в „ЮБ АД с титуляр „Л М” ЕООД, ЕИК седалище и адрес на управление гр.Б№, представлявано от управителя, между които и тази по която са преведи паричните средства от ищцовото дружество - **IBAN:**

През периода от 09.04.2020г до 12.04.2020г., **е постъпило плащане** с наредител Т П де М СА търговско дружество в М, с идентификационен номер със седалище и адрес на управление: КЦ , М, И п, Т, Х, П, М, по банкова сметка в „Ю Б” ЕАД с **IBAN:**и титуляр „ЛиМ” ЕООД,

При извършване на превода по банкова сметка в „ЮБ” АД с IBAN: са налице следните данни по преводното нареждане от 09.04.2020г (в превод на български език е на л.132 по делото):

- Датата на излъчване на превода е 09.04.2020г., за сумата от 387 093,45 евро;
- В клетка „вид на продукта” е посочено - паричен трансфер, а в клетка „информация за плащането” е посочено - няма допълнителна информация;
- За име/адрес на бенефициента е посочено: ” ООД;
- Датата, на която е заверена сметката на „Л” ЕООД с постъпилото плащане в размер на 387 093,45 евро е датата на излъчване на превода-09.04.2020г;
- Посоченото основание за превода в „Ю” АД е „Получен валутен превод реф №

Извършвани са разпореждания от титуляра на сметка IBAN: с част от сумата (за 273 820,50 евро), преведена от Т П де М СА де СВ.Разпореждането е извършено на дата 16.04.2020г, когато с част от общо получения на 09.04.2020г превод в размер на 387 093,45 евро, а именно - 273 820,50 евро са преведени по сметка на F от сметка в С М CORP. (UK) 71 B(възстановен е друг превод, получен също с измама).

С Писмо рег. № 3781/22.06.2021 г. на Специализирана прокуратура, Следствен отдел относно изискана информация, съдът е уведомен, че след извършена справка по ДП № 96/2019 г. по описа на Следствен отдел при Специализирана прокуратура се е установило, че спрямо лицето ЙД Р, ЕГН е повдигнато обвинение на 28.10.2020 г., за това, че в периода от началото на м. Февруари 2020 г. до 28.10.2020 г. на територията на РБългария и в чужбина е участвал в ОПГ по смисъла на чл. 93, т. 20 от НК - структурирано трайно сдружение на повече от три лица с цел да вършат съгласувано в страната престъпления, за които по закон се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ повече от 3 години и с участници К Л М от началото на м. 07.2020 г. до 28.10.2020 г., М Мот началото на м. 02.2020 г. до 28.10.2020 г., НГ Мот

началото на м.06.2019 г. до 28.10.2020 г., ИМ М от началото на м. 02.2020 г. до 28.10.2020 г., С В М от началото на м.03.2020 г. до 28.10.2020 г. и В И Тот началото на м. 06.2020 г. до 28.10.2020 г., като групата е създадена с користна цел и с цел да извърши престъпления по чл. 253 от НК / изпиране на пари/ - престъпление по чл. 321, ал. 3, пр.2, т.2 във вр. ал. 2 от НК.

Съдът е оставил без уважение направеното искане от процесуалния представител на ответника за спиране на т. дело № 121/2020 г. по описа на БлОС на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ГПК във връзка с водено ДП № 96/2019 г. по описа на Следствен отдел при Специализирана прокуратура.

Ответникът не доказва относими възражения в това производство, както и не доказва основание да задържи сумата по превода.

С оглед установеното от фактическа и правна страна, ответникът е получил от ищеца с преводно нареждане от 09.04.2020г. сумата от 387 093,45 евро, без основание и следва да му възстанови същата. Искът с правно основание чл.55, ал.1, пр.1 ЗЗД е основателен и доказан и като такъв съдът ще го уважи.

Сумата се дължи ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда / видно от пощенско клеймо – 16.07.2020 г./ - до окончателното и изплащане.

По разностите:

На осн. чл. 78, ал.1 ЗЗД – на ищеца се следват сторените разноски в производството съобразно представения списък по чл.80 ГПК и доказани по размер както следва:

1. 12 000 евро без ДДС- изплатено адвокатско възнаграждение;
2. 30 283.60 лв. – внесена държавна такса;
3. 300.00 лв. – депозит за вещо лице;
4. 5.00 лв. – за издаване на обезпечителна заповед.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

Осъжда **Л.ЕООД**, търговско дружество вписано в Търговския регистър към Агенция по вписванията с ЕИК, седалище и адрес на управление в гр. Б.Н 16, представлявано от управителя Й Д Р да заплати на **ТМ СА де СВ**, търговско дружество регистрирано в М, с идентификационен номер със седалище и адрес на управление: К- действащ чрез пълномощника адв. М.К. Х., член на ВАК с адрес на адвокатската кантора: гр.С, бул.№, ет. ъс **съдебен адрес** за призоваване и съобщения на ТП М СА де СВ: гр. С., бул. сумата от 387 093.45 Евро (триста осемдесет и седем хиляди и деветдесет и три евро и

четиридесет и пет евроцента), която сума изчислена в лева е равна на 757 088.98 лв. (седемстотин петдесет и седем хиляди и осемдесет и осем лева и деветдесет и осем стотинки), на основание чл. 55, ал. 1, предложение първо ЗЗД, и която сума е получена от ответното дружество при начална липса на основание с преводно нареждане от 09.04.2020 г. по негова банкова сметка, разкрита в „Ю” АД с IBAN: BG

ведно със законна лихва върху дължимата сума от 387 093.45 Евро, от датата на депозирание на исковата молба в съда – 16.07.2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

Осъжда **Л ЕООД**, търговско дружество вписано в Търговския регистър към А, седалище и адрес на управление в гр. представлявано от управителя Й. да заплати на **Т де СВ**, търговско дружество регистрирано в М, с идентификационен номер 21719, със седалище и адрес на управление: К-сторените разноси в съдебното производство както следва:

- 12 000 евро без ДДС- изплатено адвокатско възнаграждение;
- 30 283.60 лв. – внесена държавна такса;
- 300.00 лв. – депозит за вещо лице;
- 5.00 лв. – за издаване на обезпечителна заповед.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд София - в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Благоевград: _____